

Studiul 2: Să-L cunoaștem pe Dumnezeu!

Sabat după-amiază, 04 aprilie

De memorat:

„Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.”

Ioan 17:3.

Pentru o relație durabilă cu Dumnezeu este esențială o înțelegere clară a caracterului Său. De aceea săptămâna aceasta vom analiza ce spune Biblia despre caracterul lui Dumnezeu, deoarece „pământul este învăluit de întunericul unei înțelegeri greșite a lui Dumnezeu. Oamenii nu Îi mai cunosc caracterul. Acesta este înțeles și interpretat greșit. În această perioadă trebuie exprimat un mesaj din partea lui Dumnezeu a cărui influență să aducă lumină și a cărui putere să salveze. Caracterul Său trebuie făcut cunoscut. Lumina slavei Sale, lumina bunătății, harului și adevărului Său, trebuie răspândită în întunericul lumii. [...] Ultima solie a harului ce trebuie adresată lumii constituie o dezvăluire a caracterului Său iubitor” (Ellen G. White, Parabolele Domnului Hristos, p. 415).

Dumnezeu pare imposibil de descris adecvat, așa că nu putem face altceva decât să indicăm ce spune Biblia despre El. Deși niciodată nu vom ști, mai ales acum, tot ceea ce se poate ști despre caracterul minunat al lui Dumnezeu, să ne rugăm ca, pe măsură ce aflăm mai multe despre El, înțelegerea și dragostea noastră pentru El să crească, astfel încât, în cele din urmă, să ne dorim să ne apropiem mai mult de El pentru a reflecta către alții iubirea și caracterul Său.

O imagine divină mai clară

Biblia ne oferă cea mai clară, coerentă și reală imagine a lui Dumnezeu. Întreaga Biblie caută să dea la o parte vălul nevăzut dintre lumea noastră vizibilă și cea invizibilă, să ne arate de unde venim și încotro mergem și mai ales cine și cum este Cel care conduce totul. De la Geneza la Apocalipsa, citim despre singurul Dumnezeu adevărat, care Se face cunoscut nouă prin Biblie și prin Isus Hristos, Dumnezeu întrupat. Citim despre atotputernicia lui Dumnezeu (Iov 1:12), atotștiința Sa (Isaia 46:9,10), dreptatea (Isaia 30:18), mila (Deuteronomul 7:9), bunătatea iubitoare și răbdarea Sa față de noi (Romani 2:4); aflăm despre înțelepciunea Sa (1 Corinteni 2:7), despre harul (2 Corinteni 12:9), iertarea (Matei 6:14) și voia Sa pentru viețile noastre (Ieremia 29:11), despre puterea Sa de a învinge moartea (Ioan 11:25), despre domnia (Psalmii 47:8) și natura Sa veșnică (Deuteronomul 33:27), precum și despre multe alte trăsături care ne oferă suficiente motive să Îl iubim și să avem o relație constantă cu El. Cu cât știm mai multe despre Dumnezeu, cu atât Îl vom iubi mai mult și vom dori o relație profundă cu El.

Lucifer a fost primul care s-a îndoit de caracterul lui Dumnezeu, fapt care a dus la cea mai mare bătălie din istoria universului nostru. De atunci, „intenția continuă a lui Satana [este] să țină mintea oamenilor ocupată cu lucruri care să-i împiedice să-L cunoască pe Dumnezeu” (Ellen G. White, Mărturii pentru biserică, vol. 5, p. 740). Pe Satana nu îl interesează ce imagine avem despre Dumnezeu (panteism, ateism, deism etc.), atâta timp cât nu este o imagine corectă.

1. Care a fost scopul lui Satana în conversația lui cu Eva din Geneza 3:1-5? Ce minciuni i-a spus Evei despre caracterul lui Dumnezeu?

Geneza 3:1-5

¹ Șarpele era mai șiret decât toate fiarele câmpului pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. El a zis femeii: „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: „Să nu mâncați din toți pomii din grădină”?”

² Femeia a răspuns șarpelui: „Putem să mâncăm din rodul tuturor pomilor din grădină.

³ Dar despre rodul pomului din mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis: „Să nu mâncați din el și nici să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți.”

⁴ Atunci șarpele a zis femeii: „Hotărât, că nu veți muri,

⁵ dar Dumnezeu știe că, în ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul.”

În cele din urmă, mesajul lui Satana pentru Eva a fost: Dumnezeu îți ascunde lucruri. Dumnezeu nu vrea ce este cel mai bine pentru tine. Nu poți avea încredere în El. Ellen White dezvoltă această idee spunând: „Încă de la începutul mării lupte, planul lui Satana a fost acela de a reprezenta greșit caracterul lui Dumnezeu și de a incita la revoltă față de legea Sa” (Patriarhi și profeți, p. 338).

*Cum este denaturat caracterul lui Dumnezeu în lumea noastră?
Mai important, cum s-ar putea ca tu să fi reprezentat uneori
greșit caracterul Său? Cum poți îndrepta situația? Cum Îl poți
reprezenta corect pe Domnul?*

Dumnezeu este sfânt

„Sfințenie” nu este un cuvânt utilizat des în limbajul de zi cu zi, poate pentru că există atât de puține lucruri sfinte în jurul nostru. Sabatul este o zi sfântă și Dumnezeu este, desigur, sfânt. Dacă suntem departe de Dumnezeu, viețile noastre de zi cu zi duc lipsă de sfințenie. Studiind atributele asociate cel mai des cu caracterul lui Dumnezeu, vei descoperi că sfințenia se află în centrul identității Sale. Dar ce înseamnă lucrul acesta?

2. Cum este descris Dumnezeu în Leviticul 20:26; 1 Samuel 2:2; Isaia 57:15 și Ezechiel 38:23?

Leviticul 20:26

²⁶ Voi să-Mi fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt, Eu, Domnul; Eu v-am pus deoparte dintre popoare ca să fiți ai Mei.

1 Samuel 2:2

² Nimeni nu este sfânt ca Domnul; nu este alt Dumnezeu decât Tine; nu este stâncă așa ca Dumnezeul nostru.

Isaia 57:15

¹⁵ Căci așa vorbește Cel Preaînalt, a cărui locuință este veșnică și al cărui Nume este sfânt: „Eu locuiesc în locuri înalte și în sfințenie; dar sunt cu omul zdrobit și smerit, ca să înviorez duhurile smerite și să îmbărbătez inimile zdrobite.

Ezechiel 38:23

²³ Îmi voi arăta astfel mărimea și sfințenia, Mă voi face cunoscut înaintea mulțimii neamurilor, și vor ști că Eu sunt Domnul.”

Când Îl descrie pe Dumnezeu ca esența sfințeniei, Biblia vrea să spună că este complet lipsit de rău și de păcat și separat de ele. Dumnezeu este sută la sută bun de la început până la sfârșit. În acest sens, sfințenia lui Dumnezeu este temelia tuturor celorlalte atribute ale Sale. De exemplu, dragostea lui Dumnezeu este o dragoste curată, sfântă – o dragoste complet lipsită de egoism și de motivații egocentrice. Atotștiința Sa este o atotștiință sfântă, adică este lipsită de intenții rele. Ai avea încredere într-un Dumnezeu atotștiutor dacă nu ar fi sfânt? Nu, ci pe bună dreptate te-ai teme de El. Atotputernicia lui Dumnezeu este și ea sfântă. Imaginează-ți un Dumnezeu atotputernic, dar nesfânt. Ar putea fi un tiran puternic, răufăcător. Doar sfințenia lui Dumnezeu ne dă posibilitatea și capacitatea să Îl iubim cu adevărat, pentru că El este bun în totalitate. De aceea sfințenia este poate trăsătura pe care este cel mai important să o înțelegem despre caracterul lui Dumnezeu. Totuși poate că este una dintre cele mai greșit înțelese trăsături.

Care a fost prima reacție a lui Moise, a lui Isaia, a lui Ezechiel, Daniel și Ioan când au stat în prezența lui Dumnezeu? Și-au scos încălțăminte, și-au acoperit fața sau au căzut ca morți. Ca ființe umane, suntem păcătoși și atât de lipsiți de sfințenie încât nu putem suporta să stăm în prezența lui Dumnezeu. Orice om care Îi privește fața lui Dumnezeu nu va trăi. În mod asemănător, când Ellen G. White avea viziuni, adesea striga: „Sfânt, sfânt, sfânt”, pentru că era cuvântul care părea să exprime cel mai bine ce vedea. Și cele patru ființe din Apocalipsa rostesc zi și noapte, fără încetare: „Sfânt, Sfânt, Sfânt este Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, care era, care este, care vine!” (Apocalipsa 4:8).

Dumnezeu este sfințenie pură. Cum te inspiră acest lucru și ce impact are asupra propriului tău caracter?

Dumnezeu este dragoste

„Dragoste” și „iubire” sunt probabil cuvintele folosite cel mai des de creștini pentru a descrie caracterul lui Dumnezeu, probabil datorită afirmației identitare din 1 Ioan 4:8 – „Dumnezeu este dragoste.” Ioan nu a spus: „Dumnezeu este iubitor”, ci „Dumnezeu este iubire/dragoste.” Iubirea este caracterul Lui, esența ființei Lui. Imaginea multor oameni despre Dumnezeu provine din propria lor definiție a iubirii – întotdeauna distorsionată și imperfectă. Dar definiția iubirii ar trebui să fie determinată de persoana lui Dumnezeu și de ceea ce El transmite despre Sine în Cuvântul Său inspirat.

3. Ce ne explică despre dragoste 1 Ioan 4:7-19?

1 Ioan 4:7-19

⁷ (Căci trei sunt care mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt, și aceștia trei una sunt.)

⁸ Și trei sunt care mărturisesc (pe pământ): Duhul, apa și sângele, și aceștia trei sunt una în mărturisirea lor.

⁹ Dacă primim mărturisirea oamenilor, mărturisirea lui Dumnezeu este mai mare; și mărturisirea lui Dumnezeu este mărturisirea pe care a făcut-o El despre Fiul Său.

¹⁰ Cine crede în Fiul lui Dumnezeu are mărturisirea aceasta în el; cine nu crede pe Dumnezeu Îl face mincinos, fiindcă nu crede mărturisirea pe care a făcut-o Dumnezeu despre Fiul Său.

¹¹ Și mărturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică, și această viață este în Fiul Său.

¹² Cine are pe Fiul are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu n-are viața.

¹³ V-am scris aceste lucruri ca să știți că voi care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu aveți viața veșnică.

¹⁴ Îndrăzneala pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă.

¹⁵ Și, dacă știm că ne ascultă, orice l-am cere, știm că suntem stăpâni pe lucrurile pe care l le-am cerut.

¹⁶ Dacă vede cineva pe fratele său săvârșind un păcat care nu duce la moarte, să se roage; și Dumnezeu îi va da viața, pentru cei ce n-au săvârșit un păcat care duce la moarte. Este un păcat care duce la moarte; nu-i zic să se roage pentru păcatul acela.

¹⁷ Orice nelegiuire este păcat; dar este un păcat care nu duce la moarte.

¹⁸ Știm că oricine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește, ci Cel născut din Dumnezeu îl păzește, și cel rău nu se atinge de el.

¹⁹ Știm că suntem din Dumnezeu și că toată lumea zace în cel rău.

Iubirea divină este perfectă, gratuită și profund relațională, așa cum reiese din invitația de a „rămâne” în Dumnezeu, deoarece „noi am cunoscut și am crezut dragostea pe care o are Dumnezeu față de noi. Dumnezeu este dragoste și cine rămâne în dragoste rămâne în Dumnezeu, și Dumnezeu rămâne în el” (1 Ioan 4:16). Dumnezeu este iubire și ne-a creat după chipul Său (Geneza 1:27) ca să iubim și să ne dorim iubire. În ebraică, un cuvânt important pentru dragoste este hesed. Acesta descrie dragostea de legământ a lui Dumnezeu față de omenire, caracterizată, printre altele, de loialitate, protecție, statornicie și blândețe. Greaca și ebraica veche au mulți termeni pentru cuvântul „Dumnezeu”, care surprind diverse aspecte ale frumosului caracter divin. Iată două exemple:

- Adonai: Domnul tuturor, care guvernează pentru totdeauna, cu referire la legământ (Geneza 15:2; Judecătorii 6:15; Maleahi 1:6; Psalmii 97:5);

- Yahweh-Yireh: Domnul-va-purta-de-grijă (Geneza 22:13,14).

Expresia supremă a iubirii divine este faptul că L-a dăruit acestei lumi pe Fiul Său (Ioan 3:16), care a murit pentru păcătoși (Romani 5:8). Dumnezeu ar fi putut să nu ofere omenirii acest dar, însă, datorită iubirii Sale mărinimoase, radicale, suprem altruiste, Dumnezeu L-a trimis pe Isus pe pământ ca noi să putem alege în mod liber să răspundem iubirii Sale, revelate prin faptul că a murit în locul nostru. Domnul Isus nu doar a spulberat zidul ridicat de păcat între noi și Dumnezeu (Isaia 59:1,2), ci a trăit ca să ne arate caracterul desăvârșit și plin de dragoste al lui Dumnezeu (Ioan 14:9; Evrei 1:3) și să-i atragă pe toți la Sine (Ioan 12:32).

Citește 1 Corinteni 13:4-8 și înlocuiește cuvântul „dragostea” cu „Dumnezeu”. Înțelege acum mai bine caracterul divin? Cât

de valabile ar fi afirmațiile, dacă ai pune numele tău unde scrie „dragostea”?

1 Corinteni 13:4-8

⁴ Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate, dragostea nu pizmuiește, dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie,

⁵ nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău,

⁶ nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr,

⁷ acoperă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul.

⁸ Dragostea nu va pieri niciodată. Prorociile se vor sfârși; limbile vor înceta; cunoștința va avea sfârșit.

Dumnezeu în lumea creată

În primele cuvinte ale Bibliei, „La început, Dumnezeu”, cuvântul ebraic pentru „Dumnezeu” este Elohim. Deși poate avea și sensul de „zei” falși, acest cuvânt – atunci când face referire la singurul Dumnezeu adevărat – descrie un Creator atotputernic, guvernând întreaga creație; Dumnezeul transcendent, care ne depășește capacitatea de înțelegere, dar care controlează totul. El este atât de puternic încât, atunci când vorbește, ceva ia ființă doar prin glasul Lui. Dar în capitolul următor, Geneza 2, apare un alt nume pentru Dumnezeu: Yahweh. Acest nume este legat de Elohim, același Dumnezeu atotputernic, însă numele Yahweh, în limba română Iahve, este numele mai personal al singurului Dumnezeu adevărat, folosit adesea pentru a sublinia că Dumnezeu este Dumnezeul legământului, care are o relație de iubire cu poporul Său creat.

4. Ce observi atunci când compari descrierea lui Dumnezeu din Geneza 1:1 cu cea din Geneza 2:7?

Geneza 1:1

¹ La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.

Geneza 2:7

⁷ Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu.

În Geneza 2:7 ni-L putem imagina pe Dumnezeu îngenunchind ca să formeze din pământ, cu mâinile Lui, prima ființă umană. „Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu.” Acesta este un Dumnezeu care Se apropie – atât de mult încât îi suflă lui Adam în nări suflare de viață. Acest nume, Iahve, oferă o imagine mai familiară a lui Dumnezeu, iar Moise folosește ambele nume în primele două capitole din Biblie pentru a ne transmite aceste două trăsături divine. Vedem aici transcendența lui Dumnezeu în raport cu noi, ca Elohim, și

imaneța Lui, apropierea Lui de noi, ca Iahve. Ne face bine să medităm la ambele aspecte ale caracterului Său: controlul deplin asupra tuturor lucrurilor și apropierea Lui de noi. După cum le-a spus Pavel atenienilor în Areopag, „Dumnezeu [...] nu este departe de fiecare din noi. Căci în El avem viața, mișcarea și ființa” (Faptele 17:27,28).

Este important să continuăm să căutăm o imagine clară și echilibrată a lui Dumnezeu, bazată pe ceea ce ne spune Biblia despre caracterul Său, pentru a putea crește în relația cu El. De aceea este important să citim toate părțile Bibliei, nu să ne concentrăm doar pe una singură. Categorie, cu cât aflăm mai multe despre caracterul lui Dumnezeu, cu atât vom învăța să Îl iubim mai mult.

Citește ce spune Elihu în Iov 36:24-33 și Iov 37, apoi citește ce spune Dumnezeu în Iov 38 și 39! Ce ne dezvăluie aceste pasaje despre Dumnezeu?

Iov 36:24-33

²⁴ Nu uita să lauzi faptele Lui, pe care toți oamenii trebuie să le mărească!

²⁵ Orice om le privește, fiecare muritor le vede de departe.

²⁶ Iată ce mare e Dumnezeu! Dar noi nu-L putem pricepe, numărul anilor Lui nimeni nu l-a pătruns.

²⁷ Căci El trage la El picăturile de apă, le preface în abur și dă ploaia,

²⁸ pe care norii o strecoară și o picură peste mulțimea oamenilor.

²⁹ Și cine poate pricepe ruperea norului și bubuitul cortului Său?

³⁰ Iată, El Își întinde lumina în jurul Lui și acoperă adâncimile mării.

³¹ Prin aceste mijloace, El judecă popoarele și dă belșug de hrană.

³² Ia fulgerul în mână și-l aruncă asupra potrivnicilor Lui.

³³ Dă de veste că e de față printr-un bubuit și până și turmele Îi simt apropierea.

Iov 37

¹ La auzul acestor lucruri îmi tremură inima de tot și sare din locul ei.

² Ascultați, ascultați trăsnetul tunetului Său, bubuitul care iese din gura Lui!

³ Îl rostogolește pe toată întinderea cerurilor și fulgerul Lui luminează până la marginile pământului.

⁴ Apoi se aude un bubuit, tună cu glasul Lui măreț, și nu mai oprește fulgerul de îndată ce răsună glasul Lui.

⁵ Dumnezeu tună cu glasul Lui în chip minunat; face lucruri mari pe care noi nu le înțelegem.

⁶ El zice zăpezii: ‘Cazi pe pământ!’ Zice același lucru ploii, chiar și celor mai puternice ploi.

⁷ Pecetluiește mâna tuturor oamenilor, pentru ca toți să se recunoască de fapte ale Lui.

⁸ Fiara sălbatică se trage într-o peșteră și se culcă în vizuina ei.

⁹ Vijelia vine de la miazăzi și frigul, din vânturile de la miazănoapte.

¹⁰ Dumnezeu, prin suflarea Lui, face gheața și micșorează locul apelor mari.

¹¹ Încarcă norii cu aburi și-i risipește scânteietori;

¹² mișcarea lor se îndreaptă după planurile Lui, pentru împlinirea a tot ce le poruncește El pe fața pământului locuit.

¹³ Îi face să pară ca o nuia cu care lovește pământul sau ca un semn al dragostei Lui.

¹⁴ Iov, ia aminte la aceste lucruri! Privește liniștit minunile lui Dumnezeu!

¹⁵ Știi cum cârmuiește Dumnezeu norii și cum face să strălucească din ei fulgerul Său?

¹⁶ Înțelegi tu plutirea norilor, minunile Aceluia a cărui știință este desăvârșită?

¹⁷ Știi pentru ce ți se încălzesc veșmintele când se odihnește pământul de vântul de miazăzi?

¹⁸ Poți tu să întinzi cerurile ca El, tari ca o oglindă turnată?

¹⁹ Arată-ne ce trebuie să-I spunem. Căci suntem prea neștiutori ca să-I putem vorbi.

²⁰ Cine-I va da de veste că Îi voi vorbi? Dar care este omul care-și dorește pierderea?

²¹ Acum, firește, nu putem vedea lumina soarelui care strălucește în dosul norilor, dar va trece un vânt și-l va curăți.

²² De la miazănoapte ne vine aurora și ce înfricoșată este măreția care înconjoară pe Dumnezeu!

²³ Pe Cel Atotputernic nu-L putem ajunge, căci este mare în tărie, dar dreptul și dreptatea deplină El nu le frânge.

²⁴ De aceea, oamenii trebuie să se teamă de El; El nu-Și îndreaptă privirile spre cei ce se cred înțelepți.”

Iov 38

¹ Domnul a răspuns lui Iov din mijlocul furtunii și a zis:

² „Cine este cel ce Îmi întunecă planurile prin cuvântări fără pricepere?

³ Încinge-ți mijlocul ca un viteaz, ca Eu să te întreb, și tu să Mă înveți.

⁴ Unde erai tu când am întemeiat pământul? Spune, dacă ai pricepere.

⁵ Cine i-a hotărât măsurile, știi? Sau cine a întins frânghia de măsurat peste el?

⁶ Pe ce sunt sprijinite temelile lui? Sau cine i-a pus piatra din capul unghiului

⁷ atunci când stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie și când toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie?

⁸ Cine a închis marea cu porți când s-a aruncat din pânțelele mamei ei,

⁹ când i-am făcut haină din nori și scutece din întuneric,

¹⁰ când i-am pus hotar și când i-am pus zăvoare și porți,

¹¹ când am zis: ‘Până aici să vii, să nu treci mai departe; aici să ți se oprească mândria valurilor tale?’

¹² De când ești, ai poruncit tu dimineții? Ai arătat zorilor locul lor,

¹³ ca să apuce capetele pământului și să scuture pe cei răi de pe el?

¹⁴ Ca pământul să se schimbe ca lutul pe care se pune o pecete și toate lucrurile să se arate îmbrăcate ca în haina lor adevărată?

¹⁵ Pentru ca cei răi să fie lipsiți de lumina lor și brațul care se ridică să fie zdrobit?

¹⁶ Ai pătruns tu până la izvoarele mării? Sau te-ai plimbat tu prin fundurile adâncului?

¹⁷ Ți s-au deschis porțile morții? Sau ai văzut tu porțile umbrei morții?

¹⁸ Ai cuprins tu cu privirea întinderea pământului? Vorbește, dacă știi toate aceste lucruri.

¹⁹ Unde este drumul care duce la locașul luminii? Și întunericul unde își are locuința?

²⁰ Poți să le urmărești până la hotarul lor și să cunoști cărările locuinței lor?

²¹ Știi, căci atunci erai născut și numărul zilelor tale este mare!

²² Ai ajuns tu până la cămările zăpezii? Ai văzut tu cămările grindinei,

²³ pe care le păstrez pentru vremurile de strâmtorare, pentru zilele de război și de bătlie?

- ²⁴ Pe ce cale se împarte lumina? Și pe ce cale se împrăștie vântul de răsărit pe pământ?
- ²⁵ Cine a deschis un loc de scurgere ploii și a însemnat drumul fulgerului și al tunetului,
- ²⁶ pentru ca să cadă ploaia pe un pământ fără locuitori, pe un pustiu unde nu sunt oameni;
- ²⁷ pentru ca să adape locurile pustii și uscate și ca să facă să încolțească și să răsară iarba?
- ²⁸ Are ploaia tată? Cine dă naștere picăturilor de rouă?
- ²⁹ Din al cui sân iese gheața și cine naște promoroaca cerului,
- ³⁰ ca apele să se îngroașe ca o piatră și fața adâncului să se întărească?
- ³¹ Poți să înnozi tu legăturile Găinușei sau să dezlegi frânghiile Orionului?
- ³² Tu faci să iasă la vremea lor semnele zodiacului și tu cârmuiești Ursa-Mare cu puii ei?
- ³³ Cunoști tu legile cerului? Sau tu îi orânduiești stăpânirea pe pământ?
- ³⁴ Îți înalți tu glasul până la nori, ca să chemi să te acopere râuri de ape?
- ³⁵ Poți tu să arunci fulgerele ca să plece? Îți zic ele: ‘Iată-ne’?
- ³⁶ Cine a pus înțelepciunea în negura norilor sau cine a dat pricepere întocmirii văzduhului?
- ³⁷ Cine poate să numere norii cu înțelepciune și să verse burdufurile cerurilor,
- ³⁸ pentru ca să înceapă pulberea să facă noroi și bulgării de pământ să se lipească împreună?
- ³⁹ Tu izgonești prada pentru leoaică și tu potolești foamea puilor de lei
- ⁴⁰ când stau ghemuiți în vizuina lor, când stau la pândă în culcușul lor?
- ⁴¹ Cine pregătește corbului hrana, când puii lui strigă spre Dumnezeu, când umblă rătăciți și flămânzi?

Iov 39

- ¹ Știi tu când își fac caprele sălbatice puii? Vezi tu pe cerboaiice când fată?
- ² Numeri tu lunile în care sunt însărcinate și cunoști tu vremea când nasc?
- ³ Ele se pleacă, fată puii și scapă iute de durerile lor.

- 4 Puii lor prind vlagă și cresc sub cerul slobod; pleacă și nu se mai întorc la ele.
- 5 Cine a lăsat slobod măgarul sălbatic, izbăvindu-l de orice legătură?
- 6 I-am dat ca locuință pustiul și pământul sărac ca locaș.
- 7 El râde de zarva cetățitorilor și n-aude strigătele stăpânului care-l mână.
- 8 Străbate munții ca să-și găsească hrana și umblă după tot ce este verde.
- 9 Vrea bivolul sălbatic să fie în slujba ta? Și stă el noaptea la ieslea ta?
- 10 Îl poți lega tu cu o funie ca să tragă o brazdă? Mergi el după tine ca să grăpeze bulgării din văi?
- 11 Te încrezi tu în el pentru că puterea lui este mare? Și-i lași tu grija lucrărilor tale?
- 12 Te lași tu pe el pentru căratul roadelor tale, ca să le strângă în aria ta?
- 13 Aripa struțului bate cu veselie, de-ai zice că este aripa și penișul berzei.
- 14 Dar struțoaica își încredințează pământului ouăle și le lasă să se încălzească în nisip.
- 15 Ea uită că piciorul le poate strivi, că o fiară de câmp le poate călca în picioare.
- 16 Este aspră cu puii săi, de parcă nici n-ar fi ai ei. Că s-a trudit degeaba, nu-i pasă nicidecum!
- 17 Căci Dumnezeu nu i-a dat înțelepciune și nu i-a făcut parte de pricepere.
- 18 Când se scoală și pornește, râde de cal și de călărețul lui.
- 19 Tu dai putere calului și-i îmbraci gâtul cu o coamă ce fâlfâie?
- 20 Tu-l faci să sară ca lăcusta? Nechezatul lui puternic răspândește groaza.
- 21 Scurmă pământul și, mândru de puterea lui, se aruncă asupra celor înarmați;
- 22 își bate joc de frică, nu se teme și nu se dă înapoi dinaintea sabiei.
- 23 Zângănește tolba cu săgeți pe el, sulita și lancea strălucesc,
- 24 fierbe de aprindere, mănâncă pământul, n-are astâmpăr când răsună trâmbița.
- 25 La sunetul trâmbiței parcă zice: 'Înainte!' De departe miroase bătălia, glasul ca de tunet al căpeteniilor și strigătele de luptă.
- 26 Oare prin priceperea ta își ia uliul zborul și își întinde aripile spre miazăzi?
- 27 Oare din porunca ta se înalță vulturul și își așază cuibul pe înălțimi?

²⁸ El locuiește în stânci, acolo își are locuința, pe vârful zimțat al stâncilor și pe vârful munților.

²⁹ De acolo descoperă el prada și își cufundă privirile în depărtare după ea.

³⁰ Puii lui îi beau sângele; și acolo unde sunt hoituri, acolo-i și vulturul.”

Emanuel, „Dumnezeu este cu noi”

Dacă ai vrea să îi arăți unui necreștin o descriere din Biblie a caracterului lui Dumnezeu, ce ai alege? Sigur, cel mai bun răspuns ar fi „Isus”. Biblia spune că Domnul Isus nu doar Îl reflectă pe Dumnezeu, ci și Îl face cunoscut. Sunt multe pasaje biblice care explică acest lucru, dar cel care îl explică cel mai simplu este Ioan 14:9. Acolo, Isus spune: „Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl.” Ca să aflăm mai multe despre cum este Dumnezeu, trebuie să privim la Isus – la cuvintele Sale, la faptele Sale, la felul Său de a fi și la dragostea Sa profundă față de omenire, arătată prin moartea și învierea Sa.

Dragostea și grija Tatălui se exprimă cel mai clar prin Fiul Său, Domnul Isus. Frumusețea Bibliei este că Dumnezeu ne-a oferit patru perspective bogate asupra vieții lui Isus, ca să avem o imagine completă asupra persoanei Lui. În Evanghelia după Matei (scrisă de un evreu, pentru evrei), Îl vedem pe Domnul Isus ca pe mult așteptatul Mesia, Cel care a împlinit ce fusese promis. În Marcu, Îl vedem pe Domnul Isus având o viață activă de slujire și sacrificiu. Se gândea mereu la alții și era sensibil întotdeauna la voia Tatălui Său. În Luca citim despre ce simțea Domnul Isus, cu umanitatea și compasiunea Sa desăvârșită, iar această relatare ne dă încredințarea că ceea ce citim este adevărat (Luca 1:3,4). În Ioan, Îl vedem pe Fiul lui Dumnezeu întrupat și suntem invitați să credem că Isus Hristos este cine spune că este, astfel încât viața noastră spirituală să fie reînnoită. Deși explorează același subiect, toate cele patru evanghelii „nu redau lucrurile în exact același stil. Fiecare scriitor are propria experiență, iar această diversitate lărgeste și adâncește perspectiva transmisă, pentru a răspunde nevoilor unor minți diferite” (Ellen G. White, Manuscrisul 105, 1900). Care este evanghelia pe care ai citit-o cel mai recent?

5. În Matei 1:23, Domnului Isus I se dă un nume special. De ce este acesta semnificativ pentru înțelegerea caracterului divin? Citește Matei 28:20, concentrându-te pe ultima parte a versetului! Compară cele două versete. Ce observi?

Matei 1:23

²³ „Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un Fiu, și-I vor pune numele Emanuel” care, tălmăcit, înseamnă: „Dumnezeu este cu noi.”

Matei 28:20

²⁰ Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.”

Abia dacă am atins acest vast subiect al caracterului lui Dumnezeu. El este mai mare și mai uimitor decât ne putem imagina și vom continua pentru totdeauna să aflăm despre El în veșnicie.

Înalță chiar acum o rugăciune de laudă lui Dumnezeu pentru cine este El, folosind exact cuvinte din Biblie în legătură cu Dumnezeu! (De exemplu: „Îți mulțumesc, Doamne, că ești _____, așa cum îmi spui în _.”)

Un gând de încheiere

Dumnezeu ne cheamă să-I reprezentăm caracterul, dar, pentru a face acest lucru, trebuie să Îl cunoaștem personal. Cea mai bună cale de a-L vedea limpede, în ciuda faptului că ochii noștri păcătoși înțeleg adesea greșit căile Sale sfinte și desăvârșite, este să cercetăm Cuvântul Său, Biblia. „Toată această iubire părintească, venită din generație în generație prin intermediul inimii omenești, toate izvoarele de bunătate apărute în sufletul oamenilor nu sunt decât mici pâraie față de oceanele nemărginite când sunt comparate cu iubirea infinită, inepuizabilă a lui Dumnezeu. [...] Poți studia veacuri întregi această iubire, dar nu vei putea înțelege niciodată pe deplin înălțimea, lărgimea, adâncimea și lungimea iubirii lui Dumnezeu când L-a dat pe Fiul Său să moară pentru lume. Nici chiar veșnicia nu va putea să o descopere pe deplin. Totuși, studiind Biblia și meditănd asupra vieții Domnului Hristos și a planului de mântuire, vom înțelege tot mai mult aceste teme” (Ellen G. White, *Mărturii pentru biserică*, vol. 5, p. 740).

De reținut: Încă de la începutul creației, Dumnezeu a dorit să fie într-o relație apropiată cu noi. Deși înțelegerea caracterului Său este ținta atacurilor lui Satana, Dumnezeu ni Se descoperă cel mai clar prin Cuvântul Său și prin viața Fiului Său, Domnul Isus. În cele din urmă, este esențial să avem o imagine clară și frumoasă despre Dumnezeu dacă dorim să ne aprofundăm relația cu El.

Zilnic: 1 Cronici 9 – 15; Ellen G. White, *Dietă și hrană*, cap. 10 (integral)

1. Ce pregăteau pentru fiecare Sabat unii chehatiți?
2. Ce condiție a pus David ca cineva să fie „căpetenie și domn”?
3. Cu cine a ținut David sfat?
4. Din pricina cui a cunoscut David că Domnul „îl întărea ca împărat”?
5. Care este adevăratul post care ar trebui recomandat tuturor?